

תת"ע 3334/10/17 - מדינת ישראל נגד עלאא אלדין גזאונה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 3334-10-17 מדינת ישראל נ' גזאונה
תת"ע 9269-12-17 מדינת ישראל נ' גזאונה
בפני כבוד השופט ארנון איתן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עלאא אלדין גזאונה

הנאשם

החלטה

רקע והליכים קודמים:

1. כנגד הנאשם הוגשו שני כתבי אישום שאוחדו במסגרת החלטה זו: בתיק מספר 3334-10-17 נטען כי הנאשם נהג ביום 3.8.17 בצומת חברון והתנופה בירושלים ברכב מספר 4444455 (להלן: "הרכב") במהירות 96 קמ"ש, במקום 50 קמ"ש המהירות המותרת במקום. בתיק מספר 9629-12-17 נטען כי הנאשם נהג ברכב ביום 1.9.17 בצומת חברון והתנופה בירושלים במהירות 98 קמ"ש במקום 50 קמ"ש המהירות המותרת במקום. בהתאם מיוחסות לנאשם שתי עבירות מהירות בניגוד לסעיף 54 א לתקנות התעבורה.
2. ביום 6.12.18 ובהעדר התייצבות, נשפט הנאשם בהעדרו בתיק מספר 3334-10-17 לפסילה בפועל למשך 30 יום, פסילה על תנאי של שלושה חודשים למשך שלוש שנים וקנס בסך 1000 ₪.
3. ביום 28.12.17 הגיש הנאשם בקשה לביטול פס"ד. במסגרת אותה בקשה הצהיר הנאשם כי הוא לא קיבל זימון למשפט כי לא הוא שביצע את העבירה המיוחסת לו, אלא עלי גזאונה (להלן: "עלי") לו נמכר הרכב. ביום 31.12.17 הורה בית המשפט למאשימה למסור תגובתה לבקשה וכן עיכב את ביצוע פס"ד.
4. ביום 1.1.18 מסרה המאשימה כי היא מתנגדת לביטול פס"ד וזאת בקיומו של אישור מסירה שנשלח לכתובתו הרשומה של הנאשם, ואף שאישור המסירה חזר בסטטוס "עזב", הרי שמחובתו של הנאשם

היה לעדכן את כתובתו, ומשלא עשה כן אין לו אלא להלין על עצמו. במסגרת אותה תגובה לא ניתנה התייחסות לטענה הנוספת בדבר אדם אחר שביצע את העבירה.

5. ביום 13.1.18 הורה בית המשפט לנאשם להעביר מסמך המאמת את העברת הבעלות וכן תצהיר מטעמו של הרוכש. לאחר העברת המסמכים שהתבקשו הורה בית המשפט על ביטול פס"ד וקביעת דיון מחודש.

6. ביום 7.2.18 ובהעדר התייצבות המוסב, הורה בית המשפט לבקשת ב"כ הנאשם על דחיית הדיון.

7. גם לדיון שהתקיים ביום 10.4.18 לא התייצב המוסב. במעמד דיון זה ציינה המאשימה, כי לאחר בדיקת המסמכים היא מתנגדת לעריכת הסבה זאת כיוון שעלי - מגיש התצהיר, הינו בלתי מורשה. בית המשפט נעתר לבקשה הנוספת לדחיית מועד דיון, וציין כי זו תהא דחייה אחרונה לצורך זימונו של המוסב.

8. ביום 29.5.18 ולבקשת ב"כ הנאשם הורה בית המשפט על איחוד הדיון עם תיק 9269-10-17. במסגרת דיון זה נשמעה פרשת הגנה במסגרתה העידו הנאשם, עלי ומר אברהם זערתה.

דין:

9. וזו לשונו של סעיף 27ב (א) לפקודת התעבורה שכותרתו "אחריותבעלהרכב"

"נעשתהעבירתתעבורהרכב,

רואיםאתבעלהרכבכאילוהואנהגברכבאותהשעהאוכאילוהעמידואוהחנהאותובמקוםשהעמדתואוחנייתואסורהעלפ יחיקוק, לפיהעניין, זולתאםהוכיחמינהגברכב, העמידואוהחנהאומוראואםהוכיחלמיסראתהחזקהברכב. להלן- המחזיק אוהוכחשהרכבנלקחממנובלידיעתוובליהסכמתו".

9. לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים ועיינתי במסמכים שהובאו בפניי החלטתי לדחות את הבקשה לערוך הסבה. להלן נימוקיי:

במסגרת הבקשה לביטול פס"ד צירף הנאשם תצהיר בו צוין כי הרכב נמכר לעלי ובעת ביצוע העבירה הרכב היה בחזקתו. אציין, כי במסגרת תצהיר זה לא ציין הנאשם את המועד בו בוצעה העברת הבעלות ביניהם, לא צירף מסמך המעיד על העברת הבעלות ותומך בנטען בתצהיר, ובעיקר לא הציג את רישיון הרכב. אלו כפי שיפורט להלן הוצגו רק מאוחר יותר ולכך משמעות כפי שיפורט.

עמוד 2

תחילה אתייחס למסמכים שהוגשו לבקשת בית המשפט. במסגרת "הצגת המסמכים" מציין ב"כ הנאשם בסעיף 1: **"העברת בעלות על שם הנהג שנהג ברכב בעת ביצוע העבירה"** ובסעיף 2: **תצהיר להסבת דוח על עבירה שביצע הנהג מתאריך 15.10.17 המאשר בעלות וחזקה ברכב...**" אלו נושאים את שמו של עלי כמוסב. (ההדגשות שלי א.א.). אף בתצהירו שלו מתייחס עלי רק לדוח אחד, אולם מספר זה אינו קשור כלל לשני התיקים שבפנינו. (ראו מספרי הדוחות: 90509631793 וכן 90509891355). במסגרת התצהיר מציין עלי כי הוא זה אשר נהג ברכב אשר ביצע את העבירה. בבית המשפט ובניגוד לתצהיר חזר בו מגרסה זו וציין כי הוא לא נהג ברכב (ראו עמוד 4 שורות 7-8). כאן המקום לציין, כי בעקבות תצהיר זה שהוגש לבית המשפט בבקשה לביטול פס"ד וכפי שצוין לעיל, סירבה המאשימה לערוך את ההסבה על שמו בהיותו בלתי מורשה, וביקשה ביום 10.4.18 ובמהלך אותו דיון, לזמנו ולחקור אותו על תצהירו. אלא שכפי שהתברר בהמשך, לדיון ההוכחות הובא אדם אחר, מר אברהים זעתה עובד של עלי כך לדבריהם, ולטענתם הוא זה אשר נהג ברכב. מר אברהים זעתה מסר בעדותו כי הוא נהג ברכב, אולם אינו זוכר באיזו נסיבות נטל את הרכב ואינו יכול לזכור את התאריך (ראו עמוד 5 שורות 15-16).

אם כן, כבר עתה ניתן לקבוע כי הנאשם לא עמד בנטל להפריך את החזקה ולהוכיח כי אדם אחר נהג ברכב במועדים בהם בוצעו העבירות.

אך בכך לא די, שהרי הנאשם ועלי טוענים כי בכל מקרה התבצעה ביניהם מכירה והעברת בעלות, ובנסיבות אלו עלי הוא הבעלים ואחראי מתוקף כך על העבירות שבוצעו. כפי שצינתי גם טענה זו ראיתי לדחות. מסמך זה שכותרתו **"הצהרה/מכירת רכב"** הועבר לעיון בית המשפט רק לאחר מתן הוראה בדבר העברת תצהיר מטעמו של הרוכש וכן את טופס העברת הבעלות. כפי שצינתי לעיל, לטופס זה אין זכר בתצהיר אותו הגיש הנאשם בבקשה לביטול פס"ד. בכל מקרה בענייננו קיים רישיון הרכב שאף הוא הוצג בשלב מתקדם. רישיון הרכב שהינו מסמך רשמי מציין באופן מפורש כי רישום הבעלות נעשה ביום 27.11.17 קרי, לאחר ביצוע שתי העבירות. ז"א במועד ביצוע העבירות הרכב היה רשום על שם הנאשם ובחזקתו. מנגד, וכפי שצינתי, המסמך שצורף לתצהירו של עלי נושא אומנם תאריך מוקדם יותר, אך על רקע האמור לעיל ובהיותו מסמך שאינו מאומת, ראיתי להעדיף את רישיון הרכב כמשקף נאמנה את מועד העברת הבעלות.

בעניין זה ראיתי להוסיף, כי איני מקבל את הטענה לפיה העיכוב ברישום הבעלות נעשה בדרך כלל עד למועד קבלת מלוא התמורה. לבד מהעובדה שאמירה זו לא נתמכה בראייה המבססת את הנטען, אציין כי העדויות עצמן הותירו רושם שאינו חיובי. ראשית ואולי בכך העיקר, עלי בעדותו לא ידע לנקוב מהו המועד בו עבר הרכב לחזקתו. אזכיר כי לטענתם הם חתמו על מסמך המאשר את העברת הבעלות ביניהם ביום 3.7.17 ומסמך זה צורף לתצהירו והוגש לבית המשפט. (עמוד 4 לפרוטוקול שורות 6-12). יתר על כן, ניכר היה במהלך כל הדיון שהנאשם ו עלי, שהתברר כי הוא אחיו רק במהלך הדיון, חלוקים איש על רעהו וקיים ביניהם מתח. בעניין זה אפנה לעדותו של הנאשם עצמו שמתרעם על כך שעלי לא ידע לנקוב בתאריך בו קיבל את הרכב לידי (עמוד 6 שורות 23-26). אם לא די בכך, הרי שגם העד שהובא על ידם הותיר רושם שלילי וניכר היה שאינו שולט כלל בפרטי האירוע והרי לטענתם הוא שנהג ברכב במועדים האמורים. את זאת אני מציין מעבר לשינוי החזית שנעשה על ידם עת נטען בתחילה כי עלי הוא מי שנהג ברכב, ובכך דבק חוסר מהימנות שאינו מבוטל.

10. סוף דבר: הנאשם לא הצליח לסתור את החזקה ולהוכיח כי אדם אחר נהג ברכב במועדים המיוחסים לו בשני כתבי האישום. כפי שציינתי אף הבעלות עצמה לא נסתרה. מסמך משרד הרישוי מוכיח באופן פוזיטיבי כי הנאשם הוא שהחזיק ברכב במועדים בהם התבצעו העבירות, ובנסיבות אלו איני מאשר את ההסבה והנאשם ישיב לכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ט סיוון תשע"ח, 12 יוני 2018, במעמד הצדדים